

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ ΠΟΡΤΕΣ ΜΑΓΟΙ ΚΑΙ ΜΑΓΕΙΑ

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΑ

Tον 3ο αιώνα μ.Χ. στην Αντιόχεια της Συρίας ζούσε ένας Καρχηδόνιος στην καταγωγή, πλούσιος, ευγενής, μορφωμένος και πολύ ικανός στη μαγεία, ο Κυπριανός. Διέθετε τέτοια ικανότητα, ώστε καλούσε τους δαίμονες και τους έστελνε να εξυπηρετήσουν όποια εντολή τους έδινε σε βάρος πολλών θυμάτων του.

Στην ίδια πόλη κατοικούσε και μία ευσεβής παρθένος, πιστή χριστιανή, η Ιουστίνα. Τούτη την κόρη ένας νεαρός πλούσιος ειδωλολάτρης με άσωτη ζωή, ο Αγλαΐδας, δέλησε να την εμπλέξει στα δίκτυα του. Επειδή όμως όλες του οι προοπάθειες δεν έφεραν αποτέλεσμα, έτρεξε στη μαγική δύναμη του Κυπριανού.

Πραγματικά, ο Κυπριανός άρχισε να στέλνει διάφορους δαίμονες, για

να ξελογιάσει την Ιουστίνα και να την υποδουλώσει στα αμαρτωλά σχέδια του Αγλαΐδα. Οι δαίμονες γύριζαν άπρακτοι στον Κυπριανό χωρίς να καταφέρνουν καν να πλησιάσουν στην κόρη, διότι, όπως έλεγαν, με το σημείο του Σταυρού τους έκαιγε και δεν μπορούσαν να σταδιούν κοντά της. Όμοια άπρακτος γύρισε και ο άρχοντας των δαιμόνων, τον οποίο χρησιμοποίησε στο τέλος ο Κυπριανός ως έσχατο όπλο του.

Η πραγματική αυτή ήττα των δαιμονικών δυνάμεων άνοιξε τα μάτια της ψυχής του Κυπριανού. Κατανόησε την πλάνη του και την ακαταμάχητη δύναμη του Ιησού Χριστού. Έτοι, αληθινά μετανοημένος προσπίπτει στον επίσκοπο Αντιοχείας Άνδριμο, καίει μπροστά του όλα τα μαγικά βιβλία και ζητάει να γίνει χριστιανός.

Μετά την βάπτισή του ο Κυπριανός, ως πρόβατο της ποιμήνης του Κυρίου, αξιώνεται οιγά-οιγά να γίνει επίσκο-

Έκδοση: Ιερά Μονή Σαγματά
Τ.Θ. 115
Τ.Κ. 322 00 ΘΗΒΑ
Τηλ.: 2262 0 24183
Fax.: 2262 0 24509

Εκτύπωση: ΟΜΙΛΟΣ FORUM ΑΕΒΕ
Μεσογείων 539, 153 44 Αγ. Παρασκευή
Τηλ.: 210 60 00 035, 210 63 95 143

πος. Το έτος 304 μάλιστα στη Νικομήδεια μαζί με την Ιουστίνα υφίστανται μαρτυρικό δι' αποκεφαλισμού δάνατο. Η μνήμη του αγίου ιερομάρτυρος Κυπριανού και της αγίας παρθενομάρτυρος Ιουστίνης εορτάζεται στις 2 Οκτωβρίου.

Η ΠΑΓΙΔΑ ΤΗΣ ΜΑΓΕΙΑΣ

Ο βίος των αγίων Κυπριανού και Ιουστίνης είναι ένα ζωντανό μάθημα για τη δύναμη της μαγείας, που συντίθεται από την παντοδιναμία του Χριστού. Δυστυχώς όμως και στην εποχή μας η μαγεία, με τις διάφορες μορφές της, έχει πάρει διαστάσεις επιδημίας. Τα κρούσματα λευκής και μαύρης μαγείας αυξάνονται επικίνδυνα. Οι μάγοι, οι πνευματιστές, οι εξορκιστές, οι οραματιστριες, οι μέντιουμ, οι αστρολόγοι κ.λπ. πληραίνουν όλο και περισσότερο και κάνουν χροσές δουλειές. Είναι και αυτό ένδειξη της απομάκρυνσής μας από τον αληθινό Θεό. Η πίστη στο Θεό και η ζωντανή σχέση μαζί Του, έχουν απονήσει. Ο άνθρωπος αισθάνεται ανασφάλτης, νοιώθει το κενό και προσπαθεί να το υποκαταστήσει με τη μαγεία και τον αποκρυφισμό. Είναι παραπρημένο από την ιστορία, ότι όσο η πίστη των ανθρώπων στον ζώντα Θεό απονεί, τόσο αναβιώνει η μαγεία και αυξάνουν οι μάγοι. Στις μέρες μας πολύ συχνά βλέπουν το φως της δημοσιότητος γεγονότα συγκλονιστικά και ιστορίες φρικιαστικές με πρωταγωνιστές μάγους, σατανιστές κι ένα σωρό τσαρλατάνους και αγύρτες. Τα μέσα που χρησιμο-

ποιούν είναι μαγικά ξόρκια και φυλαχτά, δαμανονικές επικλήσεις και μαγγανείς, σατανιστικές τελετουργίες με ζωοδυσίες και ανθρωποδυσίες. Οι συνέπειες στη ζωή εκείνων που καταφεύγουν στη μαγεία, είναι τραγικές. Ξεκινούν με την ελπίδα ότι θα λύσουν τα προβλήματά τους και καταλήγουν σε σύγκιση και αδιέξοδο, σε μαρασμό και κατάθλιψη, σε ψυχοσωματική και οικονομική εξουδένωση.

Κατά τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας, λόγω και της αμάθειας των Χριστιανών η μαγεία ήταν αρκετά διαβεδομένη. Αυτό το βλέπουμε και στη διδασκαλία δύο μεγάλων αγίων, του αγίου Κοσμά του Αιτωλού και του αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου, οι οποίοι προσπάθησαν να αφυπνίσουν τους χριστιανούς. Ειδικά ο άγιος Νικόδημος αντιμετωπίζοντας το βλίβερό αυτό φαινόμενο, εκφράζει τη βλίψη του για την τραγική κατάσταση των χριστιανών της εποχής του, οι οποίοι ουσιαστικά έρχονταν αντιμέτωποι με το Χριστό, γιατί ο μεν Χριστός με το σταυρικό του δάνατο νίκησε όλες τις αρκές κι εξουσίες των δαιμόνων, ενώ οι χριστιανοί τους αναδεικνύουν πάλι νικητές και τροπαιούχους με τις διάφορες μαγείες τους. Ο Χριστός απέλλαξε από τη δουλειά και τυραννία του διαβόλου τον κόσμο και τους χριστιανούς και αυτοί, με τη μαγεία, τον ξαναφέρουν στον κόσμο και τον ξανακάνουν τύραννό τους.

ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΜΑΓΕΙΑΣ

Με τον όρο μαγεία εννοούνται πολ-

λές πράξεις. Δεν εξαντλείται, η μαγεία μόνο σε μία ενέργεια, το να καταφύγει, δηλαδή, κανείς σε μάγους και μάγισσες. Η ανάλυση που θα ακολουθήσει, την οποία δανειζόμαστε από τον άγιο Νικόδημο, θα δείξει την ευρύτητα της μαγείας και των μάγων.

Κατ' αρχήν πρέπει να σημειωθεί ότι η μαγεία δεν είναι ανεξάρτητη από τις σατανικές και διαβολικές ενέργειες. Αφού ο διάβολος χωρίστηκε από τον ένα Θεό, έγινε «νους ποικίλος και πολυμέριστος». Έτσι και τα είδη της κακίας και των μαγικών που επινόησε και έσπειρε στους ταλαιπωρους ανθρώπους, είναι ποικίλα, σχεδόν αναρίθμητα. Ας δούμε τα βασικότερα είδη, όπως τα περιγράφει ο άγιος Νικόδημος.

Πρώτο είδος είναι «η κυρίως και καθαυτό λεγόμενη μαγεία», που είναι η μέθοδος εκείνη δια της οποίας οι άνθρωποι έρχονται σε επικοινωνία με τους δαιμόνες, για να τους ρωτήσουν διάφορα δέματα που τους απασκολούν. Όσοι ασκούνται σ' αυτή την τέχνη λέγονται μάγοι. Κατά την αντίληψη των μάγων οι δαιμόνες χωρίζονται σε τρεις κατηγορίες. Είναι οι ανώτεροι, που βρίσκονται στους αιθέρες και είναι αγαθοποιοί, είναι οι μέσοι, που βρίσκονται στην γη και χωρίζονται σε καλούς και κακούς, και ακόμη καθολοκληρίαν κακούς. Βέβαια, στην ορθόδοξη διδασκαλία δεν γίνεται αυτή η διάκριση, αφού όλοι οι δαιμόνες είναι κακοί και δεν είναι δυνατόν να υπάρχουν δαιμόνες που να είναι ολιγότερο κακοί ή να είναι αγαθοί. Μόνον οι άγγελοι είναι αγαθά πνεύματα, που διεξάζουν τον

Θεό και υπηρετούν τον άνθρωπο στην σωτηρία του.

Δεύτερο είδος μαγείας είναι η μαντεία και όσοι ασκούλονται με αυτό το είδος λέγονται μάντεις. Οι άνθρωποι αυτοί συνδέονται με τον διάβολο, παραδίδουν τον εαυτό τους στους δαιμόνες «και δια μέσου της παλάμης της κειρός των ή της λεκάνης ή των μυστών ή απατηλών εμπλάστρων ή άλλων τοιούτων σημείων νομίζονται ότι προλέγουν εκείνα όπου μέλλουν να γίνουν».

Τρίτο είδος είναι η γοητεία, και όσοι την ασκούν λέγονται γόητρες. Στην κατηγορία αυτή ανήκουν εκείνοι που δρηγούν πάνω στα μνήματα και επικαλούνται τους δαιμόνες για να κάνουν κάποιοι κακό στους ανθρώπους. Γόητρες είναι εκείνοι που βλέπουν φαντασίες στα μνήματα και κάνει τους λεγόμενους βρυκόλακες.

Τέταρτο είδος είναι η λεγόμενη γητεία, και όσοι ασκούλονται με αυτό το είδος λέγονται γητευτές, οι οποίοι μάζι με την επίκληση των δαιμόνων αναμιγνύουν «και τους ψαλμούς του Δαβίδ και τα ονόματα των αγίων και του Χριστού και της Θεοτόκου».

Πέμπτο είδος είναι η επαοιδία και όσοι εξασκούν αυτό το είδος μαγείας λέγονται επαοιδοί, οι οποίοι ελκύουν τους δαιμόνας «με κάποιας επωδάς και καλέσματα», καθώς επίσης και εκείνοι που «με την διαβολική τέχνη και μαγείαν δένουσι τα ανδρόγυνα».

Έκτο είδος μαγείας είναι η φαρμακεία, και όσοι την μεταχειρίζονται ονομάζονται φαρμακοί, «οι οποίοι διά της μαγικής τέχνης κατασκευάζουσι κάποια φαρμακερά ποτά, ή

διά να δανατώσουν τινά, ή διά να σκοτίσουν τον εγκέφαλόν του, ή διά να τον ελκύσουν εις την σαρκικήν αγάπην αυτών, τα οποία μάλιστα μεταχειρίζονται οι γυναίκες προς τους άνδρας, διά να τραβήξουν αυτούς εις έρωτα».

Έβδομο είδος είναι η οιωνοσκοπία, και όσοι ασχολούνται με αυτήν λέγονται οιωνοσκόποι, οι οποίοι προσέχουν τα ζώα, τα πουλιά, την ατμόσφαιρα, τον ήλιο, την αερίνη και δι' αυτών νομίζουν πώς βλέπουν το μέλλον των ανθρώπων. Στην κατηγορία αυτή υπάγονται και οι άνθρωποι που ποτεύουν σε μοίρες, σε ριζικά, σε στοιχιά, σε ποδαρικά και σε όνειρα, όσοι έχουν προλήψεις για διάφορα πράγματα.

Όγδοο είδος μαγείας είναι η νεφοδιωκτική και όσοι εργάζονται με αυτήν λέγονται νεφοδιώκτες, «οι οποίοι παραπτηρύντες τα σχήματα των νεφελών, και μάλιστα όταν βασιλεύει ο ήλιος, προλέγουν τα μέλλοντα».

Ένατο είδος μαγείας είναι η αστρολογία, και όσοι ασχολούνται με αυτήν λέγονται αστρολόγοι. Οι αστρολόγοι ποτεύουν ότι οι άνθρωποι διευθύνονται από την κίνηση του ουρανού και των αστέρων και βέβαια όλα τα πάθη της ψυχής τα αποδίδουν στα αστέρια. Στην κατηγορία αυτή υπάγονται τα ωροσκόπια, με τα οποία ασχολείται πολύ ο σημερινός άνθρωπος. Το λάθος είναι ότι τα αστέρια δεωρούνται ως δεοί, ενώ στην πραγματικότητα οι αστρολόγοι κάνουν το έργο αυτό με τη συνεργία των δαιμόνων. Και όταν ακόμη η αστρολογία είναι για απάτη, για εκ-

μετάλλευση και τότε αποπροσανατολίζει τον νου των ανθρώπων από τον Θεό στην δημιουργίαν και τον γεμίζει με φαντασίες και απάτες. Υπάρχει και κάποια άλλη σημαντική παράμετρος. Αν πράγματι τη ζωή μας την κανονίζουν τα αστέρια, σημαίνει ότι α) είμαστε ανελεύθεροι και β) δεν έχουμε ευδύνη για τις πράξεις μας. Έτσι π.χ. ο εγκληματίας μπορεί να ισχυριστεί άνετα ότι δεν φταίει αυτός για το έγκλημα που διέπραξε, αλλά τα άστρα! Και μόνον απ' αυτό μπορούμε να καταλάβουμε τι επιπτώσεις έχει η αποδοχή της αστρολογίας στη ζωή των ανθρώπων.

Δέκατο είδος μαγείας είναι τα λεγόμενα φυλακτάρια και όσοι ασχολούνται με το είδος αυτό λέγονται «φυλακτήριοι». Στην κατηγορία αυτή υπάγονται οι άνθρωποι εκείνοι που κάνουν διάφορα φυλακτά, τα οποία τυλίγουν με μία μεταξωτή κλωστή, και γράφουν επάνω σ' αυτά δαιμονικά ονόματα. Φυλακτήριοι λέγονται και εκείνοι που ποτεύουν σε τέτοια δαιμονικά φυλακτά, τα κρεμούν επάνω τους και νομίζουν ότι κατ' αυτόν τον τρόπο θα απαλλαγούν από ασθένειες και βασκανίες ανθρώπων.

Ενδέκατο είδος μαγείας είναι οι λεγόμενοι κλήδονες, οι οποίοι παραπτηρύν τα μέλλοντα με λόγους και κλήσεις. Στην κατηγορία αυτή συγκαταλέγονται όσοι ανάβουν πυρκαϊές και μ' αυτές παραπτηρύν το μέλλον των ανθρώπων, οι εγγαστρίμυθοι «οι από κοιλίας φωνούντες και λέγοντες μύθους και μαντείας», καθώς και εκείνοι που παραπτηρύν τα σπλάχνα των ζώων και άλλα γεγονότα για να προ-

βλέψουν το μέλλον των ανθρώπων.

Δωδέκατο είδος μαγείας είναι κυρίως αυτό που δια μπορούσαμε σήμερα να ονομάσουμε πνευματισμό, κατά το οποίο υψώνονται στον αέρα, «το να παίρνουν μερικοί ιερείς κηρία πίσσινα και να πηγαίνουν μέσα εις βουνά και λαγκάδια και εκεί να τα ανάπτουν και φορένοντες ανάστροφα τα ιερά των να διαβάζουν την Σολομωνικήν ή μάλλον ειπείν διαβολικήν και ούτω να κάμνουν να αποδαίνουν οι εχθροί των ή να ψοφούν τα ζώα των». Στην κατηγορία αυτή συγκαταλέγονται και εκείνοι που τρέχουν σε μάγους για να λάβουν τήν βοήθειά τους για να νικήσουν κάποιον με τον οποίον βρίσκονται σε έχδρα.

Δέκατο τρίτο είδος μαγείας και μαντείας είναι «το να βαστάζουν τινές κόσμοι Χριστιανοί, τας ιεράς εικόνας του αγίου Γεωργίου, του Αρχαγγέλου Μιχαήλ και άλλων αγίων εις τους ώμους των, εν τω καιρώ των πανηγύρεων αυτών, και να τρέχουν ωσάν τρέλλοι και δαιμονισμένοι εδώ και εκεί μέσα εις βουνά και λαγκάδια, και να κτυπούν πότε εις ένα μέρος και πότε εις άλλο με τας αγίας εικόνας, περιρρέμενοι από τον ιδρώτα τάχα διά το βάρος των αγίων εικόνων, και προμαντεύοντες κάποια τινά, και φανερώνοντες εκείνα, όπου τινές έχασαν και άλλα όμοια».

Παραπτηρώντας τα είδη μαγείας, όπως τα παρουσιάζει ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης, βλέπουμε ότι πολλά από αυτά συνδέονται μεταξύ τους, οπότε δεν πρόκειται για ανεξάρτητα είδη. Ωστόσο όμως μπορούμε και να διακρίνουμε για να τα κα-

τανοήσουμε καλύτερα. Όλα αυτά ενεργούνται με τη δύναμη των δαιμόνων. Επίσης βλέπουμε και την ελειτνή κατάσταση των ανθρώπων της εποχής εκείνης, που έκαναν πολλά παράδοξα και αντιχριστιανικά πράγματα, έχοντες όμως την εξωτερική πίστη στον Χριστό. Γι' αυτό, ο Άγιος Νικόδημος δια πεί χαρακτηριστικά ότι αν και «εις το φανερόν λατρεύουσι τόν αληθινόν Θεόν, εις το κρυφόν όμως αρνούνται τόν Θεόν καί λατρεύουσι τον διάβολον». Πρόκειται για λατρεία των δαιμόνων. Το φοβερότερο από όλα είναι, όπως είδαμε πο πάνω, ότι υπήρχαν και μερικοί ιερείς που ασκούσαν την Σολομωνική ή πνευματισμό. Υπήρχε πλήρης αμάθεια.

Ο ΘΕΟΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΙ ΤΑ ΜΑΓΙΚΑ

Όλα αυτά είναι εντελώς απαράδεκτα να γίνονται από χριστιανούς. Ήδη ο Θεός απαγόρευε αυστηρά στους Εβραίους να ασχολούνται με τα μαγικά. Και αν αυτά απαγορεύονται στους Εβραίους που ήσαν πνευματικά νήπια, πόσο μάλλον απαγορεύονται στους χριστιανούς, τα τέκνα της αλήθειας και της χάριτος του Ευαγγελίου;

Στο Δευτερονόμιο ο Θεός προστάζει τους Εβραίους: «Να μη βρεθεί σε σένα (Ισραήλ) κανένας, που να καθαρίζει το γιό του και τη θυγατέρα του με τη φωτιά, κανένας που να μαντεύει μαντείες, που να προβλέπει τα μέλλοντα με φωνές (κλήδονες) και παρα-

πηρήσεις σημείων (οιωνών), μάγος που ν' ασκολείται με επαοιδία, εγγαστρίμυθος και τερατοσκόπος, που να καλεί τους νεκρούς» (Δευτ. 18, 10). Στο Λευτικό, μάλιστα, προσθέτει να μην πλησιάζει κανένας εκείνους που κάνουν αυτά τα πράγματα, για να μην μολυνθεί: «Να μην προσκολληθείτε (σε μάγους) και μολυνθείτε απ' αυτούς, εγώ είμαι ο Κύριος και ο Θεός σας» (Λευτ. 19, 26).

Ο Θεός απαγορεύει τα μαγικά, επειδή οδηγούν τόσο εκείνους που τα χρησιμοποιούν, όσο και εκείνους που τα ζητούν, στην προσκύνηση και τη λατρεία των δαιμόνων. Γι' αυτό και αποτελούν δανάσιμη αμαρτία. Από την άλλη, πάλι, τα μαγικά δεν μπορούν να προσφέρουν καμία αφέλεια. «Οι μαντείες και οι οιωνιοί και τα όνειρα είναι μάταια», λέει η Γραφή (Σειράχ 34, 5).

Γι' αυτό το λόγο οι άγιοι Απόστολοι δίνουν εντολή στους Χριστιανούς να μη χρησιμοποιούν κανενός είδους μαγικά: «ου μαγεύσεις, ου φαρμακεύσεις» (Διαταγ. 7, 3) «φεύγετε... επαοιδάς, κλήδονας, μαντείας, καθαρισμούς, οιωνισμούς ορνιθοσκοπίας, νεκρομαντείας, επιφωνήσεις».

Η εκκλησία δεωρεί μεγάλο αμάρτημα την ενασχόληση με τη μαγεία και ορίζει μεγάλα επιτίμια. Ο 6ιος Κανόνας της 6ης Οικουμενικής Συνόδου ορίζει επιτίμιο έξι χρόνων. Εκείνους δε που επιμένουν σ' αυτά τους αφορίζει. Ο Μ. Βασιλείος τους κατατάσσει με τους φονεύσαντες δεληματικά και τους κανονίζει να μην κινωνούν για είκοσι χρόνια. Και τούτο γιατί η μαγεία δεν είναι ένα απλό παιόνια,

αλλά άρνηση του Θεού.

Είναι χαρακτηριστικό ότι βασική προϋπόθεση για να βαπτισθεί κανείς και να γίνει μέλος της εκκλησίας, είναι πριν απ' όλα να αρνηθεί το διάβολο και να δηλώσει ότι δέλει να «συνταχθεί» με τον Χριστό. Ο μέλλων να βαπτισθεί ερωτάται από τον ιερέα: «Αποτάσση των σατανά και πάσι τοις έργοις αυτού και πάσι τοις αγγέλοις αυτού, και πάση τη λατρεία αυτού και πάση τη πομπή αυτού:» Ο κατηχούμενος απαντάει τρεις φορές «αποτάσσομαι». Έπειτα ο ιερέας τον καλεί να «φτύσει» το διάβολο, τα έργα του, τη λατρεία του, την πομπή του, για να δείξει ότι πλέον δεν έχει καμία σχέση μαζί του. Αυτή θύμως την τόσο σημαντική πράξη, οι χριστιανοί τη λημονούν. Εποτρέφουν και πάλι στην προ Χριστού ζωή. Φεύγουν, αρνούνται τον Χριστό και πηγαίνουν πάλι στον διάβολο.

ΓΙΑΤΙ ΚΑΤΑΦΕΥΓΟΥΝ ΣΤΗΝ ΜΑΓΕΙΑ

Υπάρχουν πολλοί λόγοι. Αναφέρουμε τους κυριότερους.

α) Από περιέργεια:

Ο άνθρωπος είναι πάντα φιλοπεριέργος και τα περιέργα φαινόμενα του προκαλούν το ενδιαφέρον. Στη μαγεία πράγματι ο σατανάς παρουσιάζει περιέργα πράγματα. Είναι το δόλωμα για να τους φέρει κοντά του. Αντίθετα ο Θεός δεν χρησιμοποιεί ποτέ αγυρτείς και τεχνάσματα μαγικά. Τα δαύματά του έχουν σωτηριολογικό περιεχόμενο και δεν γίνονται ποτέ

για λόγους εντυπωσιασμού. Υπάρχει επομένως, μεγάλη διαφορά ανάμεσα στο δαύμα και στην αγυρτία.

β) Για να επικοινωνήσουν δήθεν με τους νεκρούς:

Ο δάνατος κάποιου προσφιλούς προσώπου είναι αναμφισβήτητα ένα συγκλονιστικό γεγονός, που τιροκαλεί αναστάτωση και προβληματισμό στα συγγενικά και φύλικά πρόσωπα. Κάποιοι απ' αυτούς καταφεύγουν στους μάντεις που τους υπόσχονται αυτή την πολυπόδητη επικοινωνία. Όμως όλο αυτό το σκηνικό είναι μία επικίνδυνη απάτη. Ο μάντης μόνο με τα ποντρά πνεύματα επικοινωνεί και αυτά είναι που αποκρίνονται μόνο και μόνο για να παρασύρουν τον άνθρωπο.

γ) Για να γνωρίσουν το μέλλον:

Πόσοι άνθρωποι ανασφαλείς δεν καταφεύγουν σε μάγους, καφετζούδες και χαρτορίχτρες για να μάθουν τι θα τους συμβεί στο μέλλον, για το ποια θα είναι η μοίρα τους, ακόμη και για το πού θα βρούν κάποιο θησαυρό; Είναι να απορεί κανείς με την τόση αφέλεια. Αν οι κάθε είδους τσαρλατάνοι γνώριζαν το μέλλον, δα γνώριζαν πρώτα το δικό τους. Αν είχαν την ικανότητα να βρίσκουν κρυμμένα πράγματα, δα έβρισκαν όλους τους κρυμμένους θησαυρούς, ή τον αριθμό του λαχείου που θα κερδίσει. Αν είχαν την ικανότητα να κάνουν ανακαλύψεις, δα έβρισκαν το φάρμακο του καρκίνου, δα πλούτιζαν και δεν θα είχαν ανάγκη να «φορολογούν» τους αφελείς.

δ) Για να βρούν δερπατέα:

Ο πόνος κάνει πολλές φορές τους

ανδρώπιους να καταφεύγουν στους μάγους για να δερπατεύονται από αρρώστιες. Όμως είναι δυνατό ο διάβολος που είναι «ανθρωποκόνος», που δανάτωσε με τη σατανική συμβουλή του όλο το ανθρώπινο γένος, να δερπεύει τον άνθρωπο; Και αν ακόμη το κάνει, δείνει προσωρινό ξεγέλασμα για να παρασύρει τον άνθρωπο και να τον κερδίσει ολοκληρωτικά.

ε) Για να εκδικηθούν:

Είναι οι άνθρωποι που άφησαν στην καρδιά τους να φωλιάσει ο διάβολος και συνεργάζονται μαζί του για να εκδικηθούν τους εχθρούς τους.

σ) Από αφέλεια:

Πολλοί ξεγέλιούνται κι παρασύρονται από άλλους. Δεν το δεωρούν κακό, αφού πάνε «για καλό». Βλέπουν μάλιστα στο δωμάτιο του μάγου πολλές φορές ακόμη και εικόνες. Ή τον ακούν να τους συμβουλεύει να κάνουν αγιασμό, λειτουργία κ.λπ. Αγνοούν ότι όλα αυτά είναι τεχνάσματα του ποντρού που χρησιμοποιεί τα πάντα για να ξεγελάσει τον άνθρωπο.

ζ) Από την μη ανάληψη της ευθύνης:

Τέλος μία μεγάλη μερίδα ανθρώπων που προσφεύγουν στους μάγους, είναι αυτοί που διακρίνονται από μία εσωτερική ανελευθερία, και αποφεύγουν με κάθε τρόπο να αναλάβουν την ευθύνη των πράξεων τους. Γι' αυτό και ό,τι κακό τους συμβαίνει, ψάχνουν να βρούν εξωτερικές αιτίες, ότι κάποιος άλλος φτάιει για την δική τους κακοδαιμονία. Δεν δέλουν να κοιτάζουν την εσωτερική τους κατάντια και να αγωνιστούν για να τη διορθώσουν. Δεν δέ-

λουν να αλλάξουν τρόπο ζωής. Γι' αυτό και πρέπει να ρίξουν αλλού τις ευδύνες. π.χ. Έχει κάποιος μια διαπροσωπική δυσκολία, είναι αντικονιωνικός και επομένως δεν μπορεί να παντρευτεί; Αντί να προσπαθήσει να διορθώσει τον εαυτό του βρίσκει την εύκολη λύση: «Μου έκαναν μάγια· και τρέχει στους αγύρτες να του τα λύσουν. Ζητάει, δηλαδή, τη μαγική λύση, την αυτόματη λύση, που δεν χρειάζεται κόπο και αγώνα. Άλλος, πάλι, ζει μ' έναν αρρωστημένο τρόπο ζωής και κάποτε αρρωσταίνει. Δεν προβληματίζεται γι' αυτό, δεν αναλαμβάνει την ευδύνη του για την αρρώστια του, δεν δέλει να αλλάξει τρόπο ζωής, αλλά ψάχνει να βρει κάποιους εχθρούς που τον επιβούλευνται και του έχουν κάνει μάγια. Η προσφυγή στο μάγο είναι η πλέον εύκολη και ανώδυνη λύση.

ΠΩΣ ΝΑ ΦΥΛΑΓΟΝΤΑΙ ΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΑΠΟ ΤΑ ΜΑΓΙΚΑ

Ο ανδρωπος για να γλιτώσει από τη μαγεία και όλα τα σατανικά, δια πρέπει:

α) Να αποφεύγει όλ' αυτά με κάθε τρόπο. Να μην έχει καμία σχέση μαζί τους. Διαφορετικά σίγουρα θα βγεί ζημιώμενος. Πρώτα οικονομικά: Πολλοί έχασαν περιουσίες στους μάγους, αλλά αυτό είναι το λιγότερο. Έπειτα σωματικά: Κινδυνεύει κανείς να χάσει την υγεία του. Πολλοί έπαθαν νευρικό κλονισμό και σοβαρές ψυχικές παθήσεις. Τέλος ψυχικά: Αυτό είναι το κυριότερο. Με την μα-

γεία κινδυνεύει κανείς να χάσει την ψυχή του, αφού όπως οημειώσαμε, με τη μαγεία, αρνείται κανείς τον ίδιο τον Θεό.

β) Να καταφύγει στην εκκλησία. Μόνον ο άνδρωπος που ζει μέσα στην οικογένεια του Θεού, στο χώρο της εκκλησίας, είναι ασφαλισμένος. Ο Κύριος μας το βεβαιώνει: «Τα πρόβατα τα εμά της φωνής μου ακούει, καγώ γιγνώσκω αυτά, και ακολουθούσι μοι, καγώ ζωήν αιώνιον δίδωμι αυτοίς και ον μη απόλωται εις τον αιώνα, και ουχ αφράσει τις αυτά εκ της χειρός μου». (Ιωάν. 10, 27-28)

Γράφει ο Αγ. Νικόδημος ο Αγιορείτης: «Για να φυλάγεστε από τα μαγικά και την ενέργεια των δαιμόνων, να έχετε όλοι - μικροί και μεγάλοι, άνδρες και γυναίκες - κρεμασμένο στο λαμό σας τον τίμιο Σταυρό. Τρέμουν οι δαιμονες τον τύπο του Σταυρού και φεύγουν μακριά σταν τον βλέπουν. Άλλωστε, όπως ομολόγησαν οι ίδιοι στον άγιο Ιωάννη τον Βοστρινό, που είχε εξουσία κατά των ακαδάρτων πνευμάτων, τρία πράγματα φοβούνται περισσότερο: το Σταυρό, το άγιο Βάπτισμα και τη δεία Κοινωνία. Να έχετε επίσης στο σπίτι σας, αλλά και μαζί σας, το άγιο Ευαγγέλιο. Και φυσικά να το μελετάτε. Σ' όποιο σπίτι υπάρχει Ευαγγέλιο δεν μπαίνει ο διάβολος».

(Ας οημειώθει ότι το σημείο του Σταυρού, τα μυστήρια και τα υπόλοιπα αγιαστικά μέσα της Εκκλησίας μας, δεν ενεργούν με μαγικό τρόπο, αλλά χρειάζονται τη βαθειά μας πίστη και τον πνευματικό μας αγώνα κάτω από την καδοδήγηση ενός Πνευματι-

κού (Ιερέως). Χωρίς αυτές τις προϋποθέσεις, όλα τα αγιαστικά μέσα της Εκκλησίας μένουν ανενέργητα. Όπως επίσης ανενέργητα μένουν και στις περιπτώσεις εκείνες, που τα χρησιμοποιούν οι διάφοροι μάγοι. Αυτοί, προκειμένου να "θολώσουν τα νερά" και να παραπλανήσουν τα αφελή δύματά τους, χρησιμοποιούν σταυρούς, εικόνες, κεριά, λιβάνι, επικαλούνται το όνομα του Χριστού και των αγίων, επαναλαμβάνουν διάφορες προσευχές, συνιστούν την τέλεος ευχελαίου και άλλα).

ΕΠΠΛΟΓΟΣ

Ως επίλογο δανειζόμαστε και πάλι τη γραφίδα του αγίου Νικοδήμου. «Οι μάγοι, οι μάγισσες και όσοι καταφεύγουν σ' αυτούς, δεν έχουν δέση στη βασιλεία των ουρανών. Χάνουν τον παράδεισο. Και πού στέλνονται; Άλλοιμον! Στην αιώνια κόλαση μαζί με τους άπιστους, τους ασεβείς και τους ειδωλολάτρες (Αποκ. 21:8). Να πω και κάτι φοβερότερο; Θα κολάζονται χειρότερα

κι από τους ειδωλολάτρες. Γιατί αυτοί, όπως γεννήθηκαν στην ασέβεια, έτοι και πέθαναν. Δεν βαπτίσθηκαν στο όνομα της Αγίας Τριάδος. Δεν πίστευαν στο Χριστό. Οι Χριστιανοί όμως, οι βαπτισμένοι, που έγιναν παιδιά του Θεού "κατά χάριν", που τράφηκαν με το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου, πώς τόλμησαν κατόπιν και τα καταφρόνησαν και τ' αρνήθηκαν και καπαπιάστηκαν με τα μαγικά;

Για την αγάπη του Χριστού, λοιπόν, και για τη σωτηρία της γυνής σας, φυλαχθείτε, αδελφοί μου, φυλαχθείτε από την μαγεία. Και πάλι σας λέω, φυλαχθείτε! Μην πηγαίνετε σε μάγους και μάγισσες. Σ' όλες τις περιστάσεις και για όλες σας τις ανάγκες να προστέχετε στην βοήθεια του Θεού, στην προστασία της Θεοτόκου και στις προεθείες των αγίων. Έτσι, κι από τις ασθένειες και τις ανάγκες σας δα ελευθερώθείτε, και από την αιώνια κόλαση δα λιτρωθείτε, και την ουράνια βασιλεία δα κληρονομήσετε, «ης γένοιτο αξιωθήναι πάντας ημάς χάριτι του Χριστού. Αμήν».

